

PROTOKÓŁ
z XII sesji Rady Gminy Teresin
w dniu 4 grudnia 2003 r.

Lista obecności w załączeniu.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad
2. Przyjęcie porządku dziennego
3. Podjęcie uchwały w sprawie zmiany uchwały w sprawie zatwierdzenia planu pracy Komisji Rewizyjnej na 2003 rok
4. Podjęcie uchwały w sprawie przystąpienia do porozumienia samorządów dorzecza Bzury dla opracowania subregionalnego Programu Bzura-Plus
5. Podjęcie uchwały w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży
6. Podjęcie uchwały w sprawie określenia wynagrodzenia wójta
7. Podjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze Gminy Teresin w okresie od dnia 01.01.2004 r. do dnia 31.12.2004 r.
8. Podjęcie uchwały w sprawie zmian w budżecie gminy na 2003 r.
9. Przyjęcie protokołu z XI sesji Rady Gminy z dnia 26 listopada 2003 r.
10. Interpelacje i zapytania
11. Wolne wnioski
12. Zakończenie obrad

Sesję prowadził Przewodniczący Rady Gminy Tadeusz Olechowski.

Ad. pkt 1 i 2 - Otwarcie obrad

Przewodniczący RG – otworzył obrady XII sesji Rady Gminy, powitał radnych, sołtysów i wszystkich zebranych. Na podstawie listy obecności stwierdził istniejące quorum (obecnych – 15 radnych). Następnie odczytał proponowany porządek obrad i poprosił radnych o zgłaszanie uwag.

I.Majcher – w związku z ustaleniami z posiedzenia Komisji Finansów w dniu 2 grudnia br., zgłosił wniosek formalny o wprowadzenie do porządku obrad punktu dodatkowego (jako pkt 8) dotyczącego zmian w budżecie gminy na rok 2003. Zmiany były przeanalizowane i zaopiniowane pozytywnie przez Komisję Finansów i Budżetu Gminy. Chodzi w nich głównie o dokonanie przesunięć w ramach budżetów szkół.

H.Zielska – zgłosiła wniosek o wykreślenie z porządku obrad pkt. 6 – projektu uchwały w sprawie ustalenia wynagrodzenia Wójta. Działają w ramach Rady Gminy kluby radnych. Ich przewodniczący mogliby spotkać się i wspólnie z Przewodniczącym RG do następnej sesji, która ma odbyć się w niedługim czasie, przygotowaliby projekt uchwały dotyczący wynagrodzenia Wójta. Rozwiązanie takie byłoby zgodne z rozporządzeniem Rady Ministrów, którego zapis mówi, iż „dodatek przyznaje właściwy organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego”. H.Zielska dodała, że projekt uchwały przedłożony na dzisiejszą sesję został opracowany przez Wójta - nie wiadomo na jakiej podstawie prawnej.

A.Bartosik – zgłosił wniosek przeciwny twierdząc, że Rada Gminy zwleka z przyznaniem Wójtowi obligatoryjnego dodatku specjalnego już prawie rok. Dyskusje nad tym tematem odbywały się wielokrotnie, w różnych gronach i na posiedzeniach poszczególnych komisji. Komisja Finansów po raz kolejny omawiała kwestię dodatku dla Wójta w dniu 2 grudnia br. A.Bartosik uważa, że temat powinien zostać załatwiony przed końcem roku 2003.

Przewodniczący RG – nie ma potrzeby zgłaszania wniosku przeciwnego – podjęcie uchwały ujęte jest w porządku obrad.

Radni nie zgłosili innych wniosków.

Przewodniczący RG – poddał zgłoszone wnioski pod głosowanie:

I. Wniosek o wprowadzenie do porządku obrad (jako pkt 8) projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie gminy na 2003 r.

Wynik głosowania: za – 15 przeciw – 0 wstrzym. – 0

II. Wniosek o wycofanie z porządku obrad punktu 6 – projektu uchwały w sprawie określenia wynagrodzenia wójta

Wynik głosowania: za – 7 przeciw – 6 wstrzym. – 1

Przewodniczący RG stwierdził, że wniosek ten nie uzyskał bezwzględnej większości głosów.

Następnie **Przewodniczący RG** odczytał i poddał pod głosowanie cały porządek obrad z uwzględnieniem przyjętej zmiany.

Wynik głosowania: za – 11 przeciw – 0 wstrzym. – 4

Przewodniczący RG – przed przystąpieniem do porządku obrad odczytał 2 pisma, które wpłynęły na ręce Przewodniczącego: informację o wystąpieniu z Klubu Radnych „Praca i Uczciwość” następujących osób: Haliny Zielskiej, Krzysztofa Piskorza, Tadeusza Pałuby i Anny Karwaszewskiej oraz informację o powołaniu w dniu 3 grudnia 2003 r. nowego klubu radnych pod nazwą „Samorządność i Gospodarność”. W jego skład weszli: Krzysztof Piskorz, Halina Zielska, Anna Karwaszewska, Tadeusz Pałuba i Tadeusz Olechowski. Przewodniczącym Klubu został Krzysztof Piskorz.

Ad. pkt 3 - **Podjęcie uchwały w sprawie zmiany uchwały w sprawie zatwierdzenia planu pracy Komisji Rewizyjnej na 2003 rok**

H.Zielska – plan pracy Komisji Rewizyjnej na 2003 rok został zatwierdzony uchwałą Rady Gminy w dniu 6 marca 2003 r. Na posiedzeniu Komisji w dniu 26 listopada br. członkowie zdecydowali o konieczności zweryfikowania planu pracy poprzez wykreślenie zaplanowanych na 2003 r. kontroli problemowych: w Szkole Podstawowej w Szymanowie oraz w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej. W ciągu roku Komisja oprócz kontroli zaplanowanych przeprowadziła kontrole zlecone, nie ujęte w planie pracy (rehabilitacja wysypiska, sprawa A.Razuma). Dużo czasu zajęło sprawdzanie wydatków inwestycyjnych za 2002 r. Przy ich kontrolowaniu okazało się, że należy sięgać do dokumentów z 4 lat. Komisja wykonywała tę kontrolę bez żadnej pomocy prawnej. Zespół kontrolny badający wydatki inwestycyjne zwrócił się do Wójta z prośbą o zatrudnienie radcy prawnego, który zaopiniowałby wnioski Komisji. Wójt udzielając odpowiedzi zaproponował skierowanie tych materiałów mecenasowi Pawłowi Goździńskiemu, który opiniując wszelkie zagadnienia dotyczące prac Urzędu Gminy posiada na ten temat szeroką wiedzę. Zdaniem H.Zielskiej niezasadne byłoby powierzanie materiałów pokontrolnych dotyczących Urzędu Gminy radcy prawnemu, który zajmuje się obsługą prawną tego Urzędu na bieżąco.

Sz.Drzazga – poinformował, że odnośnie wniosku Komisji Rewizyjnej o zawarcie odrębnej umowy z radcą prawnym, jako członek tej Komisji, złożył na piśmie stanowisko odrębne. Decyzja ta wyniknęła z przekonania, iż wniosek Komisji - wskazując Wójtowi konkretną osobę - narusza Statut Gminy. Podejmowanie bowiem decyzji komu i za jakie pieniądze zlecić do wykonania określoną pracę, należy do zadań Wójta. Gdyby miało być inaczej należałoby zmienić najpierw Statut Gminy.

A.Gigier – wyraziła wątpliwość co do słuszności argumentów radnego Sz.Drzazgi. Jeżeli Wójt jest stroną przeprowadzanej kontroli, a dotyczy ona bezpośrednio jego działań, to możliwe, że wniosek Komisji Rewizyjnej był zasadny. W tej sprawie musiałby wypowiedzieć się prawnik. A.Gigier uważa ponadto, że nie ma potrzeby dokonywania zmian w planie pracy Komisji Rewizyjnej. Rada Gminy może przyjąć do wiadomości, przy okazji przedstawiania przez tę Komisję sprawozdania, że plan nie został zrealizowany z przyczyn obiektywnych. Zmiana planu pracy na 2003 r. dokonywana w grudniu, kiedy rok się już kończy, wyglądać będzie co najmniej dziwnie.

Przewodniczący RG – poprosił radcę prawnego P.Goździńskiego o ustosunkowanie się do wątpliwości wyrażonej przez radną A.Gigier, czy materiał zgromadzony przez Komisję Rewizyjną, dotyczący pracy Urzędu Gminy oraz Wójta może opiniować pracownik Wójta p. mecenas Goździński.

P.Goździński – wyjaśnił na wstępie, że nie jest pracownikiem Urzędu Gminy, tak więc Wójt nie jest dla niego pracodawcą. Obsługa prawna wykonywana jest na zasadzie umowy pomiędzy Kancelarią Prawną a Urzędem Gminy. Zapewnił, że gdyby sprawa dotyczyła próby oceny związanej z osobą Wójta, sam wyłączyłby się z części materiału dotyczącej bezpośrednio działań Wójta, mając na uwadze zachowanie czystości układu oraz przestrzeganie etyki, która obowiązuje radców prawnych. W przeciwnym wypadku obiektywność dokonanej oceny mogłaby być kwestionowana.

Przewodniczący RG – odnosząc się do zastrzeżeń p. A.Gigier dotyczących zmiany planu pracy Komisji Rewizyjnej wyjaśnił, że dopiero w grudniu wiadomo na pewno, że części zaplanowanych kontroli nie uda się zrealizować. Jest to sytuacja podobna, jak w przypadku dokonywania zmian w budżecie. Dokonanie zmian w planie pracy Komisja zaproponowała mając na uwadze zachowanie porządku i jasności tematu.

A.Gigier – na początku roku każda Komisja przyjęła pewne założenia do realizacji, z których wywiązała się lub nie.

Przewodniczący RG – jednak Komisja Rewizyjna, jako jedyna spośród stałych komisji, musi dla określenia planu pracy, bądź jego zmiany uzyskać akceptację Rady Gminy.

A.Gigier – Rada może przyjąć do wiadomości brak realizacji niektórych spośród zaplanowanych zadań.

Przewodniczący RG – równie dobrze może podjąć proponowaną uchwałę – dla porządku formalnego.

H.Zielska – Komisja Rewizyjna występuje do Rady Gminy z wnioskiem o ustosunkowanie się do zaproponowanej modyfikacji planu pracy.

Przewodniczący RG – odczytał i poddał pod głosowanie treść uchwały.

Wynik głosowania: za – 12 przeciw – 0 wstrzym. - 3

Ad. pkt 4 - **Podjęcie uchwały w sprawie przystąpienia do porozumienia samorządów dorzecza Bzury dla opracowania subregionalnego Programu Bzura – Plus**

Wójt – załącznikiem do uchwały jest treść porozumienia, którego głównym celem będzie opracowanie kompleksowego programu zagospodarowania i ochrony Bzury i jej dorzecza na obszarze województwa mazowieckiego. Uczestnikami porozumienia są powiaty położone wzdłuż rzeki Bzury, a także gminy leżące w jej dorzeczu. Prace w ramach tego porozumienia finansowane są z budżetów powiatów. Do powiatów należeć będzie również organizacja całego przedsięwzięcia przy pomocy gmin, które poprzez oddelegowanych pracowników będą udzielać potrzebnych informacji oraz uczestniczyć w konsultacjach.

R.Kacprzak – poinformował o pozytywnej opinii Komisji Rolnictwa, Rozwoju Przestrzennego, Ochrony Środowiska i Infrastruktury Technicznej do projektu uchwały, który był tematem obrad Komisji na posiedzeniu w dniu 20 października br.

I.Majcher – wszelkie zadania z zakresu ochrony środowiska będą miały większą szansę powodzenia w przypadku, gdy będą realizowane przez gminy zrzeszone w związkach. Dla programów tworzonych kompleksowo dla całych obszarów łatwiej jest uzyskać dofinansowanie z funduszy Unii Europejskiej. Obecnie gmina Teresin największą aktywność wykazuje w Związku Międzygminnym „Mazowsze Zachodnie”, który opracowuje program

gospodarki wodno-ściekowej. Gminy tego Związku leżą właśnie w dorzeczu Bzury, tak więc do Programu Bzura – Plus wnosimy prawie gotowy wkład. Dlatego też przystąpienie gminy Teresin do tego Programu nie będzie się wiązało ze szczególnymi nakładami finansowymi. Nie powinno być wątpliwości, że gmina powinna uczestniczyć w tym, co również jej dotyczy.

Przewodniczący RG – odczytał i poddał pod głosowanie treść uchwały.

Wynik głosowania: za – 15 przeciw – 0 wstrzym. – 0

Ad. pkt 5 - Podjęcie uchwały w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży

Wójt – limit punktów sprzedaży alkoholu powyżej 4,5 % ustalony jest na 17 i w całości wykorzystany, dlatego też siedem wniosków, które złożone zostały przez zainteresowane osoby nie może zostać rozpatrzone pozytywnie. Wraz ze zwiększeniem limitu wzrosłyby również wpływy do budżetu, ponieważ wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu wiąże się z określoną opłatą. Zakładając, że cały limit zostałby rozdysponowany, roczne wpływy do budżetu z tego tytułu wzrosłyby o ok. 18.000 zł. Tym samym zwiększyłyby się o prawie 20 % środki finansowe, które pozostają do dyspozycji Gminnej Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, której działalność finansowana jest w całości z opłat za zezwolenia. W porównaniu do gmin okolicznych gmina Teresin ma największą liczbę osób (obecnie 634) przypadających na jeden punkt sprzedaży alkoholu, podczas gdy w gminach sąsiednich liczba ta wynosi od 156 do 307. W przypadku zwiększenia limitu wskaźnik ten nadal będzie wysoki i wyniesie 450 mieszkańców na jeden punkt sprzedaży. Istotnym zagadnieniem jest również to, że rozszerzenie limitu pozwoli na zwiększenie dostępności, a także na zachowanie konkurencyjności pomiędzy punktami sprzedaży. Załącznik do uzasadnienia do uchwały obrazuje sposób rozmieszczenia punktów sprzedaży obecnie oraz po ewentualnym wydaniu zezwoleń osobom, które złożyły wnioski w tej sprawie. Rozmieszczenie tych punktów jest w miarę równomierne z większym zagęszczeniem w Paprotni i w Teresinie. Nowe punkty będą usytuowane zwykle w pobliżu już istniejących, a w związku z tym rozszerzenie limitu nie wpłynie w sposób zasadniczy na zasadę ograniczania dostępności alkoholu. Lokalizacja nowych punktów sprzedaży określona we wnioskach nie koliduje z uchwalonymi przez Radę Gminy zasadami usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Podsumowując Wójt przytoczył zapis ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych. Jako podstawowe zadanie określono „zapobieganie powstawaniu nowych problemów alkoholowych oraz zmniejszenie rozmiarów tych, które już istnieją wraz z ulepszeniem sposobów ich rozwiązywania. Na warunki niezbędne dla osiągnięcia tych celów składa się ograniczenie i zmiana struktury spożycia napojów alkoholowych, przekształcenie schematów myślenia i postępowania obywateli oraz instytucji, a także szeroka akceptacja programu i zaangażowanie w jego realizację całego samorządu mieszkańców”. Z powyższego zapisu wynika, że problem jest bardzo złożony, a realizacji wymienionych celów nie osiągnie się wyłącznie poprzez ograniczanie ilości punktów sprzedaży alkoholu. Kończąc, Wójt zwrócił się do Rady Gminy z prośbą o przyjęcie proponowanej uchwały.

Przewodniczący RG – poprosił o przedstawienie opinii komisji.

K.Piskorz – poinformował, że sprawa była przedmiotem obrad Komisji Administracji i Przestrzegania Prawa na posiedzeniu w dniu 2 grudnia br. Komisja nie zajęła stanowiska jednoznacznego, ponieważ na 4 osoby obecne 2 radnych głosowało „za” oraz 2 – „przeciw” uchwale.

A.Gigier – poinformowała o wynikach posiedzenia Komisji Rodziny, Zdrowia i Opieki Społecznej, która opiniowała uchwałę w dniu 4 grudnia br. Po dyskusji odbyło się głosowanie: 3 osoby były przeciwne uchwale, 2 osoby głosowały „za”. A.Gigier poprosiła o przedstawienie przez p. Marzenę Wójcicką stanowiska Gminnej Komisji Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych do projektu uchwały oraz wyrażenie opinii, czy zwiększenie liczby punktów sprzedaży alkoholu pociągnie za sobą niebezpieczeństwo wzrostu alkoholizmu.

Przewodniczący RG – o zapoznanie z opinią GKPiRPA p.M.Wójcicka zostanie poproszona po przedstawieniu przez komisje oraz kluby radnych swoich stanowisk i opinii.

T.Paluba – zwracając się do Wójta zapytał, czy były petycje lub naciski ze strony mieszkańców dotyczące potrzeby zwiększenia punktów sprzedaży alkoholu z uwagi na zbyt dużą odległość istniejących punktów i trudności z zaopatrzeniem się w alkohol.

Wójt – odpowiedział, że takich petycji nie było.

K.Piskorz – przyznał, że po zapoznaniu się z argumentami Wójta podanymi w uzasadnieniu do uchwały, był początkowo niezdecydowany. Po dokonaniu dokładnej analizy i zasięgnięciu opinii wyborców uznał jednak, że podniesienie limitu punktów sprzedaży alkoholu o 7 jest propozycją zbyt odważną. Podobna próba poczyniona za poprzedniej kadencji, gdzie limit miał zostać zwiększony do 22 punktów, nie powiodła się. Przeworsowano wówczas jedynie 3 punkty. Argument o przewidywanym wzroście pieniędzy do budżetu nie jest przekonujący, gdyż środki te będą wydane na zwalczanie skutków zwiększonego spożycia alkoholu. Zadowalający jest wskaźnik liczby mieszkańców przypadających na 1 punkt sprzedaży. K.Piskorz zasygnalizował, że jego wyborcy snują przypuszczenia, „czy nie jest to jeden z elementów pozyskiwania przez Wójta elektoratu?”, chociaż sam uważa, że zapewne są to niewłaściwe wnioski. Stanowisko Klubu „Samorządność i Gospodarność” do propozycji Wójta jest negatywne, bo zgodnie z ustawą należy dostęp do alkoholu ograniczać.

A.Karwaszewska – w 1999 r. poprzednia Rada Gminy zwiększyła do 22 limit punktów sprzedaży alkoholu. Poskutkowało to licznymi protestami, pod którymi podpisywali się mieszkańcy, żądając cofnięcia decyzji. Sprawa trafiła do Wojewody, który spowodował wycofanie uchwały.

R.Kacprzak – uważa, że ograniczanie dostępu do alkoholu w żaden sposób nie zmniejszy jego spożycia. Ponadto jest zdania, że wszystkie podmioty prowadzące działalność handlową powinny być traktowane równo. Za zezwolenie na sprzedaż alkoholu wnosi się niemałą opłatę, która przeznaczana jest na szczytny cel zwalczania skutków alkoholizmu.

Przewodniczący RG – ustosunkował się do kilku wypowiedzi – jako radny. Wójt twierdzi, że zwiększenie liczby punktów nie spowoduje wzrostu spożycia alkoholu. Tymczasem badania wykazują, że jest wręcz przeciwnie. T.Olechowski stwierdził, że również popiera wolny rynek i dostęp do wszystkich artykułów, jednak alkohol nie jest artykułem takim

samym, jak każdy inny produkt spożywczy. Ok. 70-90 % wypadków i tragedii ma źródło w picciu alkoholu. Nie uważa więc, że szczytnym celem jest najpierw „rozpijanie”, a później wydawanie tych pieniędzy na leczenie i łagodzenie skutków spożywania alkoholu.

Wójt – nie twierdził, że zwiększenie liczby punktów nie wpływa na zwiększenie spożycia, tylko, że położenie nowych punktów nie wpłynie bezpośrednio na złamanie zasady ograniczania dostępności, bo lokalizacja tych punktów nie będzie wiele się różniła od rozmieszczenia punktów obecnych. Temat został podjęty i zaproponowany, ponieważ domagały się tego osoby, które złożyły wnioski. Wójt dodał, że swoje stanowisko odnośnie tej sprawy zaprezentował w przekazanym radnym uzasadnieniu. Dokumenty dotyczące sprawy zwiększenia punktów alkoholowych sprzed kilku lat i ówczesne stanowisko Wojewody są mu znane. Zdaniem Wójta uzasadnienie Wojewody do tamtej decyzji nie znajduje odzwierciedlenia ani w ustawie, ani w gminnym programie profilaktyki, tym bardziej dziwi fakt, że poprzedni Zarząd Gminy zrezygnował z dalszych działań. Decyzja w sprawie zwiększenia lub nie zwiększania limitu punktów sprzedaży alkoholu należy do Rady Gminy, a wiązanie przedstawienia tej propozycji z osobą Wójta, czy jego zamierzeniami jest niepotrzebne i nieuzasadnione.

K.Piskorz – uzupełniając swoją wcześniejszą wypowiedź poinformował o swoim uczestnictwie w przeprowadzonej wspólnie z p. M.Wójcicką kontroli czterech punktów sprzedaży alkoholu. Wprawdzie nie zauważono, by alkohol był sprzedawany osobom nieletnim lub nietrzeźwym, stwierdzono jednak brak przestrzegania niektórych przepisów np. nie umieszczanie w miejscu widocznym obowiązujących wywieszek. Jeżeli właściciel sklepu ma przyznaną koncesję powinien starać się spełnić wszystkie wymogi, aby ją utrzymać. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek braków, zezwolenia powinny być odbierane. Przeprowadzenie takiej rotacji zmobilizowałoby wszystkich sprzedawców do bezwzględnie przestrzegania wymogów.

Przewodniczący RG – poprosił o przedstawienie stanowiska Gminnej Komisji Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

M.Wójcicka (przewodnicząca GKP i RPA) – Gminna Komisja Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wnioskuje o pozostawienie liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5 % alkoholu na dotychczasowym poziomie. M.Wójcicka, zgadzając się ze stwierdzeniem Przewodniczącego RG podkreśliła, że wyniki badań prowadzonych zarówno w kraju, jak i zagranicą wskazują, że wzrost liczby punktów sprzedaży alkoholu, a tym samym jego dostępności, wpływa na wzrost spożycia alkoholu.

Przewodniczący RG – zwrócił się do zaproszonych gości o wyrażanie swoich spostrzeżeń i opinii.

M.Parol – zacytował zapis art. 2 ust. 4 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, który mówi że „zadania w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi wykonuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej” i między innymi wymienia (pkt 4) „ograniczanie dostępności alkoholu”. Wydaje się, że zapis ten wiąże się wprost przede wszystkim z ograniczaniem liczby punktów sprzedaży alkoholu. Art. 12 ust. 4 ww. ustawy mówi o tym, że liczba punktów sprzedaży alkoholu i usytuowanie miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych powinno być dostosowane do potrzeb ograniczania dostępności alkoholu. M.Parol stwierdził, że ze zdumieniem słuchał niektórych dzisiejszych wypowiedzi, w których alkohol traktowano jak każdy inny artykuł

spożywczy. Świadomość, że alkohol nie jest zwyczajnym artykułem spożywczym ma wielu ludzi, którzy profesjonalnie zajmują się problemem alkoholizmu i zwalczaniem związanych z nim patologii. Istnieje i działa organ państwowy – Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, powołany w związku z ogromnym problemem, jaki stanowi alkoholizm. Organ samorządu terytorialnego powinien sprzyjać polityce Państwa m.in. poprzez stanowienie ograniczania dostępności alkoholu. Słyszając informację, że nasza gmina ma największą liczbę mieszkańców przypadających na jeden punkt sprzedaży alkoholu, można poczuć się dumnym, że jest się mieszkańcem tej gminy. To oznacza, że gmina Teresin spośród okolicznych gmin najlepiej realizuje program ograniczania dostępności alkoholu. Czy wobec tego mamy teraz dążyć do zrównania się z gminami gorzej realizującymi zapisy ustawy? W niedługim czasie dołączymy do Wspólnoty Europejskiej, będziemy podejmować wyzwania dotyczące aspektów ekonomicznych, ale również programów realizowanych w zakresie polityki społecznej. Jednym z tych programów jest tzw. europejski plan działań dotyczący alkoholu. Alkohol wymienia się tu jako jeden z czynników zagrażających normalnemu funkcjonowaniu społeczeństwa. We wspomnianym programie zawarta jest także kwestia dostępności alkoholu. Postawione są cele, które w tym zakresie mają być realizowane, głównie ograniczenie poziomu spożycia alkoholu przez nieletnich, bo ten wskaźnik rośnie w tempie zaskakującym. Podaje się rekomendacje, dla państw uczestniczących w tym programie, m.in. „kontrolowanie dostępności alkoholu poprzez ograniczanie lub nadzorowanie liczby punktów sprzedaży alkoholu poprzez wprowadzanie koncesji, limitowanie liczby oraz ograniczanie czasu sprzedaży”. Program opracowały społeczeństwa demokratyczne, które mają wieloletnie problemy i które doszły do wniosku, że poprzez prowadzenie polityki liberalnej w zakresie dostępności alkoholu nie zwalczy się tego problemu. Prawo, jeżeli chodzi o kwestie alkoholu, musi być bardzo restrykcyjne. M.Parol zwrócił się z apelem do radnych, wśród których są przedstawiciele służby zdrowia, nauczyciele - ludzie, którzy profesjonalnie spotykają się z problemem alkoholizmu – o nie zwiększanie liczby punktów sprzedaży alkoholu.

P.Goździński (radca prawny) – pojęcia „ograniczanie dostępności” nie należy rozumieć wyłącznie jako przyjęcie założenia, iż na jeden punkt sprzedaży powinna przypadać określona liczba mieszkańców. Poza kontrolowaniem liczby punktów definicja ta oznacza również kontrolowanie godzin otwarcia, a przede wszystkim egzekwowanie przestrzegania przez sprzedających alkohol obowiązujących przepisów i norm. Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi jest łamana, szczególnie jeżeli chodzi o oznakowanie, sposób sprzedawania i ekspozycji alkoholu. Jeden z radnych proponował przeprowadzanie rotacji. Tymczasem cofnięcie koncesji na sprzedaż alkoholu nie jest sprawą prostą. Ustawa bardzo precyzyjnie określa powody, dla których można cofnąć zezwolenie. Z wypowiedzi radnego wynika, że podczas przeprowadzonej kontroli Komisja powodu takiego nie znalazła. P.Goździński, odnosząc się do wystąpienia p.M.Parola stwierdził, że można byłoby być dumnym z gminy, która ma najmniejszą liczbę punktów sprzedaży na 1 mieszkańca, gdyby liczba osób pijanych również była tu mniejsza. Pod tym względem jednak gmina Teresin raczej nie wyróżnia się spośród innych okolicznych gmin.

Przewodniczący RG – twierdzenie, że nie widać różnicy w liczbie osób pijanych pomiędzy poszczególnymi miejscowościami nie może być argumentem ku temu, by powiedzieć, że liczba punktów nie wpływa na ilość spożywanego alkoholu. Takie dane zostały już wcześniej przytoczone i są one bezsprzeczne.

Wójt – na plan pierwszy wybija się w tej dyskusji niezwykle prosta argumentacja, że ograniczenie liczby punktów sprzedaży wpływa na określony poziom problemów w tej

materii. Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zawiera również inne zapisy, które należy przytoczyć. Jeden z zapisów mówi, że liczba punktów sprzedaży powinna być dostosowana do potrzeb ograniczenia dostępności alkoholu określonych w gminnym programie profilaktyki. W gminnym programie profilaktyki zaś czytamy: „zasadniczy cel w gminnych programach profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych to zapobieganie powstawaniu nowych problemów alkoholowych oraz zmniejszanie rozmiarów tych, które już istnieją wraz z ulepszeniem sposobów ich rozwiązywania. Na warunki niezbędne do osiągnięcia tych celów składa się ograniczenie i zmiana struktury spożycia napojów alkoholowych, przekształcenie schematów myślenia i postępowania obywateli oraz instytucji, a także szeroka akceptacja programu i zaangażowanie w jego realizację całego samorządu mieszkańców”. W przytoczonym zapisie nie ma wzmianki o ograniczeniu ilości punktów. Wyciągając z ww. zapisów wnioski, że ograniczanie dostępności alkoholu ma się sprowadzać przede wszystkim do ograniczania ilości punktów, to wydaje się, że najprostszym rozwiązaniem byłoby zmniejszyć liczbę tych punktów. Każdy zdaje sobie sprawę z tego, że alkoholizm jest problemem bardzo poważnym i trzeba go ograniczać, jednak trzeba do tego dążyć za pomocą różnych metod takich, jak zmiana struktury spożycia, przekształcenie schematów myślenia, szeroka akceptacja programu. Na pytanie, jak każdy z nas angażuje się w realizację tego programu i na ile jego założenia są mu znane, każdy musi odpowiedzieć sobie sam. Do projektu uchwały radni otrzymali uzasadnienie, w którym zawartych jest 5 argumentów i powinny one być wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji.

Przewodniczący RG – Wójt przytacza zapisy Gminnego Programu Profilaktyki, tymczasem Przewodnicząca Komisji, która program ten opracowała i realizuje, przedstawiła negatywne stanowisko tej Komisji do propozycji zwiększania liczby punktów sprzedaży alkoholu.

M.Olechowski (b.wójt) – w roku 1999 Rada Gminy podjęła nieudaną próbę zwiększenia limitu punktów sprzedaży alkoholu. Do końca kadencji nie było specjalnych nacisków ze strony mieszkańców o ponowne podjęcie tematu. W przypadku naruszenia obowiązujących przepisów zezwolenie było cofane, niektóre osoby rezygnowały same z uwagi na dość wysokie opłaty związane z posiadaniem koncesji. Tak więc rotacja następowała sama. Zdaniem M.Olechowskiego przyjęto dziwną zasadę proponując zwiększenie limitu dokładnie o liczbę oczekujących wniosków. Tokiem takiego rozumowania, gdyby wniosków tych było 20, propozycja zwiększenia liczby punktów również wynosiłaby 20?

T.Szymańczak – należy zwrócić uwagę, że komisje, które opiniowały projekt uchwały nie wypowiedziały się jednoznacznie w tej sprawie. Argumenty od strony prawnej przytaczał p.M.Parol. Jest również aspekt społeczny. Alkohol jest tragiczny w skutkach. Jego ofiarami są całe rodziny. Wójt wystąpił z propozycją zwiększenia limitu zapewne na skutek nacisków ze strony osób ubiegających się o zezwolenia na sprzedaż alkoholu. Decyzja jednak należy do Rady Gminy, która musi podsumować wszystkie argumenty oraz wziąć pod uwagę opinie i stanowiska poszczególnych komisji.

A.Bartosik – zwrócił się do radcy prawnego z pytaniem, czy z głosowania nad uchwałą powinni być wyłączeni radni, którzy prowadzą sprzedaż alkoholu?

P.Goździński – z formalno-prawnego punktu widzenia nie ma takiej konieczności, gdyż idąc tym tokiem myślenia, podejmując uchwały podatkowe, z głosowania musieliby wyłączyć się wszyscy.

T.Paluba – Wójt tłumaczy, że został zobligowany do przedstawienia propozycji zwiększenia limitu na skutek nacisków 7 osób, które wystąpiły o przyznanie koncesji. Słuchając jednak jego wypowiedzi i argumentacji odnosi się wrażenie, że jest to wyraźne lobowanie na rzecz tych osób.

M.Matela – jako nauczyciel ma do czynienia na co dzień z dziećmi z rodzin patologicznych, w których nadużywa się alkoholu. Dzieci takie wymagają szczególnej opieki. Uważa, że nie należy zwiększać limitu punktów sprzedaży alkoholu.

Przewodniczący RG – odczytał i poddał pod głosowanie treść uchwały

Wynik głosowania: za – 1 przeciw – 8 wstrzym. – 6

Przewodniczący RG stwierdził, że uchwała nie uzyskała wymaganej większości głosów.

Ad. pkt 6 - Podjęcie uchwały w sprawie określenia wynagrodzenia wójta

Przewodniczący RG – poprosił o zabranie głosu Wójta, który jest wnioskodawcą uchwały.

Wójt – wskazał Sekretarza Gminy p.A.Rybak.

A.Rybak – temat określenia wynagrodzenia Wójta jest radnym znany, ponieważ pod obrady trafia po raz kolejny. Przypomniała, że w okresie obejmowania przez Wójta funkcji obowiązywało rozporządzenie, na podstawie którego wynagrodzenie Wójta składało się z wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatku funkcyjnego. Od 1 stycznia 2004 r. obowiązuje rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich. Na mocy tego rozporządzenia Wójtowi przyznaje się dodatek specjalny w kwocie od 20 % do 40 % dotychczasowego wynagrodzenia. Jest to dodatek obligatoryjny, przyznawany Wójtowi przez Radę Gminy.

Przewodniczący RG – poprosił o przedstawienie opinii Komisji Finansów i Budżetu Gminy.

I.Majcher – na ostatnim posiedzeniu Komisji Finansów i Budżetu Gminy po raz kolejny poruszona i omówiona została sprawa dodatku specjalnego dla Wójta. Z punktu widzenia czysto finansowego sprawa wygląda następująco: przy dodatku w wysokości 20 % wynagrodzenia obciążenie dla budżetu wyniesie ok. 13.000 zł w ciągu roku, 30 % - ok. 20.000 zł, natomiast 40 %-owy dodatek obciąży budżet kwotą ok. 26.000 zł. Komisja stwierdziła, że przyznanie którejkolwiek z wymienionych kwot nie wpłynie w sposób znaczący na budżet gminy. Ponadto Komisja stoi na stanowisku, że podjęcie uchwały jest konieczne, bo sprawa ciągnie się od 1 stycznia 2003 r. – z taką bowiem datą obowiązuje rozporządzenie – i należy kwestię tę uregulować. W projekcie uchwały wysokość dodatku nie została wyszczególniona. W związku z tym I.Majcher zgłosił wniosek formalny o wpisanie w pozycji „dodatek specjalny” wysokości: 20 %.

H.Zielska – zwróciła się do radcy prawnego z pytaniem, jaka jest podstawa prawna, na mocy której Wójt opracował projekt uchwały w sprawie swojego wynagrodzenia?

P.Goździński – podstawą prawną do opracowywania przez Wójta projektów uchwał jest art. 30 ustawy o samorządzie gminnym, który mówi, że do zadań Wójta należy m.in. przygotowywanie projektów uchwał rady gminy.

Przewodniczący RG – jak należy interpretować zapis Statutu Gminy mówiący, że inicjatywę uchwałodawczą posiada każdy radny?

P.Goździński – należy odróżnić dwa pojęcia: inicjatywę uchwałodawczą a opracowanie projektu uchwały. Inicjatywa – to zgłoszenie sposobu rozwiązania danego problemu. Opracowanie projektu uchwały wiąże się natomiast z czynnościami czysto technicznymi. W przypadku projektu uchwały dotyczącego wynagrodzenia Wójta nie została naruszona jakakolwiek zasada tym bardziej, że propozycja nie zawiera kwoty dodatku.

Przewodniczący RG – w przypadku, gdy grupa radnych zgłasza do Wójta wniosek o przygotowanie konkretnej propozycji w formie uchwały, jakim przepisem Wójt jest do tego zobligowany?

P.Goździński – tym samym.

Przewodniczący RG – zapytał mecenasa, czy jest potrzeba głosowania oddzielnie wniosku zgłoszonego przez I.Majchera dotyczącego wysokości dodatku specjalnego?

P.Goździński – zgłoszona została tylko jedna propozycja i stanowi ona uzupełnienie uchwały, w związku z tym należy przeprowadzić jedno głosowanie.

Przewodniczący RG – odczytał treść uchwały z uwzględnieniem wniosku I.Majchera, a następnie poddał uchwałę pod głosowanie

Wynik głosowania: za – 15 przeciw – 0 wstrzym. - 0

Ad. pkt 7 - Podjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze Gminy Teresin w okresie od dnia 01.01.2004 r. do dnia 31.12.2004 r.

Wójt – projekt uchwały w sprawie stawek za wodę i ścieki trafia pod obrady Rady Gminy po raz kolejny. Główne przesłanki, dla których zostały zaproponowane nowe stawki to:

- urealnienie cen i dostosowanie przychodów ze sprzedaży do kosztów dostarczania wody i odprowadzania ścieków,
- odejście od dotowania tej części działalności gminy,
- dostosowanie stawek w taki sposób, aby (w przypadku wody) gospodarstwa domowe, osoby które posiadają najmniejsze środki mogły wносить opłaty na poziomie niższym.

Temat był szeroko i wielokrotnie dyskutowany. Ostatnio odbyło się spotkanie wszystkich radnych, obradowały również poszczególne komisje. Wójt zwrócił się do radnych z prośbą o przyjęcie uchwały, co umożliwi wprowadzenie nowych stawek z dniem 1 stycznia 2004 r.

Przewodniczący RG – poprosił komisje o przedstawianie wypracowanych opinii.

I.Majcher – Komisja Finansów i Budżetu Gminy odbyła posiedzenie wspólne z Komisją Rolnictwa, Rozwoju Przestrzennego, Ochrony Środowiska i Infrastruktury Technicznej, z udziałem Wójta oraz Z-cy Dyrektora GZGK J.Kalinowskiego. Na posiedzenie przybyli również mieszkańcy gminy. Uznano, że sprawa stawek należy do jednych z ważniejszych tematów. Konieczne jest urealnienie cen tak, aby koszty ponoszone na dostawę wody oraz na odprowadzanie ścieków znajdowały pokrycie w przychodach. Taki jest też zamysł uregulowań prawnych w tym zakresie. Prawdopodobnie będzie też tak, że fundusze europejskie nie będą mogły być przeznaczane na dofinansowywanie tych przedsięwzięć, które samorządy dotują w inny sposób.

Z dokonanej na posiedzeniu komisji analizy stawek wynika, że proponowane ich zróżnicowanie w zależności od ilości zużywanej w ciągu roku wody jest zgodne z podstawowymi wytycznymi ustawodawcy, wśród których jest motywowanie odbiorców wody do oszczędności. W najniższej grupie taryfowej stawka za wodę wzrośnie o 5 gr. Padały na posiedzeniu Komisji zarzuty o niesprawiedliwości proponowanego systemu polegającej na tym, że rodziny wielodzietne i wielopokoleniowe szybciej będą wchodziły w przedział wyższych stawek. Kontrargumentem do wymienionego zarzutu były dane Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej, według których ok. 85 % ogólnej sprzedaży wody mieści się w pierwszym przedziale. Zdaniem członków Komisji system jest o tyle sprawiedliwy, że w najniższym przedziale stawek mieści się również ok. 85 % mieszkańców gminy. Komisja nie zgodziła się także z propozycją, która padła wśród zebranych, aby stawki wody uśrednić. Rozwiązanie takie, zdaniem członków Komisji sprawiłoby, że najbiedniejsi musieliby płacić za tych, którzy zużywają wody najwięcej i często do celów przemysłowych. Koncepcja różnicowania stawek wg grup odbiorców również nie znalazła wśród członków Komisji poparcia, gdyż jej wprowadzenie wymagałoby przede wszystkim księgowego wyliczenia, że dostawa wody do zakładów przemysłowych jest droższa. W rezultacie Komisja uznała zawartą w uchwale propozycję zróżnicowania stawek za wodę za najskuteczniej chroniącą najuboższą część mieszkańców, a jednocześnie najlepiej spełniającą wymogi stawiane przez ustawodawcę.

Więcej kontrowersji wzbudziła propozycja stawek za ścieki. Podsumowanie kosztów ponoszonych na odprowadzanie ścieków za 12 ostatnich miesięcy wskazuje na to, że za 1 m³ ścieków GZGK powinien pobierać 2,71 zł netto. Kalkulacja sporządzona została prawidłowo. Przyznano, że proponowany wzrost stawek za ścieki jest wysoki – o 98 %. Dyskusja koncentrowała się przede wszystkim nad rozważaniem etapowego przeprowadzenia tej podwyżki. Komisja uznała jednak, że sposób ten spowodowałby brak pokrycia poniesionych kosztów w ciągu roku. Dofinansowanie musiałoby nastąpić z budżetu gminy, czyli pieniędzy podatników, przy czym tylko 60 % gospodarstw podłączonych jest do kanalizacji, a 40 % nie korzystając z kanalizacji musiałoby do niej dopłacać.

Reasumując, opinia Komisji Finansów i Budżetu Gminy do proponowanych stawek jest pozytywna, wyrażona stosunkiem głosów 3 : 2.

I.Majcher podziękował p. Miłosławowi Parolowi, który uczestniczył w posiedzeniu Komisji, przyznając, że jego zaangażowanie i zainteresowanie tematem powodowało ożywioną dyskusję i motywowało zebranych do wnikliwego szukania odpowiedzi na zadawane pytania i wątpliwości.

R.Kacprzak – Komisja Rolnictwa obradowała wspólnie z Komisją Finansów. Relację z przebiegu posiedzenia przedstawił p.I.Majcher. Stanowisko Komisji Rolnictwa do zaproponowanych stawek jest jednomyślne – popierające wniosek (4 głosy „za”).

A.Gigier – poinformowała, że Komisja Rodziny, Zdrowia i Opieki Społecznej zaakceptowała jednogłośnie proponowane ceny za wodę. Zastrzeżenia niektórych członków Komisji budzi znaczny wzrost opłat za ścieki.

H.Zielska – rolą radnego jest reprezentowanie interesu społecznego, dlatego też w imieniu Klubu „Samorządność i Gospodarność” zgłosiła wniosek formalny o zastosowanie dopłaty do 1 m³ ścieków pochodzących z gospodarstw domowych w kwocie 0,50 zł, a w przypadku stawek za wodę proponuje wyodrębnić gospodarstwa domowe i wprowadzić dla nich stawkę jednakową w kwocie 1,50 zł. Wniosek o dopłatę zgłoszony został na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, dlatego podstawę prawną należy uzupełnić o powołanie ww. zapisu.

Przewodniczący RG – przed przystąpieniem do głosowania zostanie ogłoszona przerwa, w trakcie której wniosek p.H.Zielskiej zostanie dokładnie sformułowany.

Sz.Drzazga – popiera propozycję zastosowania dopłaty do 1 m³ ścieków pochodzących z gospodarstw domowych. Nasuwa się tylko jedna wątpliwość: czy decyzja ta i związana z nią dotacja, którą trzeba będzie udzielić z budżetu gminy, nie wyłączy gminy Teresin z możliwości ubiegania się o dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej. Ponadto proponowane rozwiązanie spowoduje niezbilansowanie rachunku Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej. Jeżeli przyjęcie wnioskowanej propozycji nie spowoduje ww. konsekwencji Sz.Drzazga zadeklarował poparcie zgłoszonego wniosku.

Wójt – uważa, że przed przystąpieniem do głosowania należy upewnić się co do zgodności wniosku pod względem prawnym, aby nie dopuścić do sytuacji analogicznej, jaka miała miejsce przy poprzednio podjętej uchwale dotyczącej stawek. Szkoda, że propozycja nie została zgłoszona wcześniej – w trakcie odbywanych spotkań.

I.Majcher – czy wnioskodawcy tej poprawki obliczyli konsekwencje dla budżetu gminy w związku z proponowaną dopłatą?

H.Zielska – licząc od wszystkich ścieków kwota ta wynosi ok. 98.000 zł, a dopłata będzie zastosowana tylko do ścieków pochodzących z gospodarstw domowych.

Sz.Drzazga – prosi o odpowiedź na zadane pytanie dotyczące możliwości ubiegania się o dofinansowanie w przypadku zastosowania dopłaty.

H.Zielska – radni muszą przede wszystkim reprezentować interes społeczny i w trosce o ten interes zgłoszony został wniosek. Jeżeli chodzi o warunki ubiegania się o fundusze strukturalne – dokument zawierający jednoznaczne informacje w tej sprawie nie został przedstawiony na Komisji Finansów. Czy jest w ogóle taki dokument?

I.Majcher – stwierdził, że podobnie, jak p.H.Zielska konkretnego dokumentu nie widział, być może dlatego, że negocjacje w sprawie warunków przystąpienia do Unii Europejskiej cały czas trwają. Negocjowane są całe tomy szczegółowych zapisów realizacji sektorowych programów operacyjnych, czy zintegrowanych programów rozwoju regionalnego. I.Majcher zapewnił, że również kieruje się troską o interes społeczny, a przy tym wyraża głośno swoją wątpliwość, że po zakończeniu negocjacji może okazać się na przykład, że przekazana z budżetu gminy dotacja na gospodarkę ściekową automatycznie wyeliminuje gminę z możliwości ubiegania się o dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej na inwestycje z zakresu gospodarki ściekowej. Wiązałby się z tym dalszy skutek – brak możliwości podłączenia kolejnych gospodarstw domowych do kanalizacji ogólnospławnej. Cena odprowadzenia 1 m³ ścieków wynosi 2,71 zł, natomiast koszt wywiezienia nieczystości z szamb bezodpływowych to 15 zł za 1 m³. Można zatem dyskutować, czy większy interes społeczny leży w tym, żeby zmniejszyć obciążenie finansowe dla 60 % gospodarstw podłączonych do kanalizacji, a pozostałe gospodarstwa posiadające szamba, pozostawić z 6-krotnie wyższymi (niż w przypadku posiadania kanalizacji) kosztami wywozu nieczystości, czy też w tym, aby każdy miał możliwość w przyszłości korzystać z kanalizacji sanitarnej. Pomocą dla osób w najtrudniejszej sytuacji materialnej może być instrument dodatków mieszkaniowych, czyli dopłaty do kosztów utrzymania mieszkania, przyznawanej przy spełnianiu określonych warunków. Może się jednak okazać i tak, że w wyniku negocjacji fakt dotowania gospodarki ściekowej nie będzie miał wpływu na poziom uzyskiwania funduszy unijnych.

H.Zielska – pytanie, które zadała, było konkretne: czy jest taki dokument, w którym określony jest warunek, że udzielona przez gminę dotacja uniemożliwi uzyskanie funduszy unijnych? Z myślą o reprezentowaniu interesów społeczeństwa został zgłoszony wniosek o udzielenie dopłaty dla gospodarstw domowych, a nie mając konkretnej odpowiedzi radni nie będą wiedzieli, jak mają się do tej propozycji ustosunkować.

T.Pałuba – Zakład Komunalny robiąc kalkulację wrzucił wszystkie koszty „do jednego worka”, podzielił i wyszły z tego ceny, które w przypadku ścieków rosną prawie o 100 %. Na pewno nie wszystkich będzie stać na ponoszenie takich kosztów, bo jest recesja. T.Pałuba uważa, że Zakład Komunalny powinien ze swojej strony dołożyć większych starań, aby stawki nie drożały w tak drastyczny sposób. Chodzi o wyeliminowanie nielegalnych podłączeń wód deszczowych, które przyczyniają się do tego, że oczyszczalnia nie nadąży z przerabianiem ścieków. Należy zobligować GZGK do wykrycia tych nielegalnych podłączeń i być może wówczas powstanie taka oszczędność, która zniweluje 50 –cio groszową dopłatę.

Wójt – odpowiadając na pytanie p.H.Zielskiej stwierdził, że nie ma dokumentu stwierdzającego, że gmina nie otrzyma dofinansowania unijnego w przypadku przyznania przez nią dopłaty, podobnie jak nie ma takiego, który zapewnia, że gmina dofinansowanie na pewno otrzyma. Taka jest obecnie sytuacja, a gmina nie chce rezygnować z możliwości uzyskania funduszy ze środków unijnych. Poruszana przez p.T.Pałubę kwestia podłączeń do kanalizacji wód deszczowych jest w tej chwili tematem pobocznym. Problem polega na tym, że stawki opłat za wodę, a w szczególności za ścieki są nierealne. Stopień tej nierealności jest tak duży, że nie sposób tego zlikwidować przez wirtualne oszczędności. Trzeba by dużego wysiłku, aby ocenić dzisiaj, na ile mogłoby się to przyczynić do zmniejszenia lub do pokrycia kwot dopłaty. Zdaniem Wójta dopłata jest jedną z najgorszych metod wynagradzania ludziom podwyżek, m.in. dlatego, że dotyczy wszystkich: zarówno biednych, jak i bogatych. Są inne możliwości pomocy, z których mogą skorzystać ludzie najbiedniejsi: dodatki mieszkaniowe, pomoc z GOSP, umorzenia ze strony Wójta. Wówczas będzie pewne, że pomoc tę otrzymały

osoby, który najbardziej jej potrzebują. W opinii Wójta zastosowanie dopłaty może okazać się dużą przeszkodą w ubieganiu się o fundusze strukturalne.

R.Kacprzak – dotowanie ścieków uważa za niezasadne, ponieważ zaproponowany system obejmie tylko pewną grupę mieszkańców, jednak nie tych biednych, tylko wszystkich. Trzeba wziąć pod uwagę pozostałe 40 % społeczeństwa gminy, skupiające głównie mieszkańców wsi. Należy zdać sobie sprawę z tego, że z chwilą przystąpienia do Unii będą stawiane ostre warunki.

Sz.Drzazga – podzielił się swoją wiedzą, którą uzyskał starając się prywatnie o fundusze unijne: jakiegokolwiek fundusze z Unii Europejskiej nie będą dotyczyły żadnej z tych sfer działalności, która jest deficytowa i dofinansowywana ze środków innych, niż własne. Jeżeli więc gmina z jednej strony dając dotacje będzie się jednocześnie sama ubiegała o dofinansowanie, będą zapewne problemy z uzyskaniem tych pieniędzy. Należy również zaznaczyć, że ekologia jest sferą działania, w której fundusze Unii Europejskiej są najłatwiejsze do pozyskania.

H.Zielska – rachunek ekonomiczny nie jest powodem do tego, aby radni, jako przedstawiciele społeczeństwa, zgadzali się na wszystko. Radni reprezentują przede wszystkim interes społeczny i to od nich zależy jak zostaną ocenieni przez swoich wyborców.

M.Misiak – przy okazji ustalania wynagrodzenia Wójta radny I.Majcher stwierdził, że kwota 13.000 zł nie stanowi obciążenia dla budżetu gminy, który wynosi 17 mln zł. Pani H.Zielska zaproponowała ustalenie dopłaty, która obciążałaby budżet gminy rocznie kwotą ok. 90.000 zł, ale dopłata ta objęłaby znaczne grono społeczeństwa. M.Misiak wyraził uznanie dla p.H.Zielskiej, że zdecydowanie broni swojego zdania mając na uwadze interes społeczny.

J.Kalinowski – podał, dla porównania, ceny obowiązujące w kilku okolicznych gminach:

Grodzisk Maz. – woda – 2,21 zł, ścieki – 2,47 zł (netto)

Błonie – woda – 2,32 zł, ścieki – 2,68 zł (brutto)

Żyrardów – woda – 1,65 zł, ścieki – 3,30 zł (netto)

Gmina do oczyszczalni ścieków dokładała co roku kwoty: w 2000 r. – 130.000 zł, w 2001 r. – 225.000 zł, w 2002 r. – 125.000 zł, w 2003 r. – przewidywana kwota – ok. 230.000 zł.

W.Matusiak – podobnie jak radny T.Pałuba uważa, że bardzo zasadna – i wcale nie wirtualna, jak twierdzi Wójt – jest sprawa określenia wód opadowych. Ich ilość można stwierdzić spisując z liczników, ile ścieków wpływa w dni bezdeszczowe, a ile w dni deszczowe. Poparł stanowisko T.Pałuby, że w tym m.in. należy szukać oszczędności.

Wójt – nie twierdził, że sprawa jest wirtualna tylko trudna do udowodnienia. Być może zasadnym jest skorzystanie z przekazanych przez p.Matusiaka rad teraz lub przy kolejnych pracach komisji. Wójt powiedział, że można wyrażać troskę o interes społeczny, ale trzeba włączać do tej troski całą społeczność, a nie jej część zwłaszcza, że dotowanie może stać na przeszkodzie zadbania o interes społeczny wszystkich mieszkańców.

K.Piskorz – przypomniał, że poprzedni dyrektor GZGK p.A.Kierzkowski w styczniu 2003 r. zgłaszał konieczność podwyższenia stawek i wówczas zostało to przemilczane. Zastosowanie zbyt wysokich stawek spowoduje rezygnację z podłączeń kolejnych odbiorców do wodociągu

i kanalizacji. Gdyby wszyscy mieszkańcy otrzymali takie podwyżki, jakie otrzymali pracownicy Urzędu Gminy i jednostek pomocniczych, pewnie stać by ich było na ponoszenie takich opłat. Zastosowanie dopłat tylko dla gospodarstw domowych obciąży budżet kwotą ok. 70.000 zł, a to nie jest raczej tak duża suma, by miała zaważyć na decyzji dotyczącej przyznania funduszy unijnych.

M.Parol – uwagi, które zgłosił na posiedzeniu Komisji były konsekwencją wcześniejszego wystąpienia na forum Rady przy okazji pierwszej próby uchwalenia stawek. Wówczas zwrócił uwagę na szereg wątpliwości natury prawnej. Niektóre propozycje zostały w obecnym wniosku uwzględnione. Nie ma już w nim strefowego progresywnego podziału stawek za ścieki, którego przede wszystkim Minister Infrastruktury w rozporządzeniu w ogóle nie przewidywał. Pozostały jednak w obecnej wersji wniosku propozycje, co do których M.Parol nadal ma poważne wątpliwości prawne. Chodzi o różnicowanie strefowe w przypadku dostarczania wody do gospodarstw domowych. Według statystyki w trudniejszej sytuacji materialnej są rodziny wielodzietne. Licząc wg obowiązujących norm (3 m³ wody na 1 osobę miesięcznie) rodzina 3-osobowa zużyje w ciągu roku 108 m³ wody, 4-osobowa – 144 m³, 5-osobowa – 180 m³, a 6 osobowa – 216 m³ wody rocznie. Z przytoczonych wyliczeń wynika, że 5-cio i 6-cio osobowa rodzina, zużywając tyle wody, ile przewidują normy sanitarne objęta zostanie stawką z II przedziału taryfowego. Powyższe wskazuje, że rozwiązanie to nie jest sprawiedliwe społecznie, bo ilość zużytej wody nie wynika w przypadku rodziny wielodzietnej z tego, że wody używa ona w nadmiarze i nieoszczędnie. M.Parol przypomniał, że zarówno na sesji, jak i na komisji zadał pytanie, na które nie uzyskał odpowiedzi: co oznacza zapis rozporządzenia, który mówi, że różnicowanie taryf dla gospodarstw domowych może dotyczyć wyłącznie opłaty abonamentowej? Pytał również o sposób alokacji kosztów: dyrektor GZGK stwierdził, że nie należy wprowadzać stawek, których nie można udowodnić i w związku z tym zaproponował, aby nie różnicować grup odbiorców. M.Parol jest zdania, że Zakład Komunalny powinien umieć to wykazać, biorąc pod uwagę różnice w zużyciu wody przez poszczególnych odbiorców. Jeżeli Zakład Komunalny nie jest w stanie przedstawić takiego szczegółowego wyliczenia, to czy potrafi poza czynnikiem statystycznym, tzn. zużyciem na m³, wskazać, o ile większe koszty ponosi odbiorca zużywający 160 m³ od tego, który zużywa 140 m³. Czy GZGK jest w stanie przedstawić precyzyjne wyliczenia na ten temat? Zapewne z przedstawieniem tych kosztów byłyby również problemy. M.Parol poprosił o podanie podstawy prawnej do dokonania różnicowania tych stawek i z czego one wynikają - poza czynnikiem czysto statystycznym. Przyjęto wskaźnik 85 %, a równie dobrze można było przyjąć wskaźnik każdej innej wysokości. Brak jest uzasadnienia merytorycznego dla takiego stanu rzeczy. Bardzo istotną rzeczą jest również kompletność złożonego wniosku. Rozporządzenie przewiduje, że wniosek powinien zawierać konkretne dokumenty, między innymi dane dotyczące przewidywanego średniorocznego zatrudnienia w GZGK oraz przewidywanej średniorocznej płacy. Koszty funkcjonowania tego zakładu mają istotny wpływ na ustalenie kosztów, które zostały wzięte pod uwagę przy wyliczaniu stawek. Podsumowując swoją wypowiedź M.Parol stwierdził, że należałoby dochować szczególnej staranności przy opracowywaniu stawek za wodę i ścieki, zwłaszcza, że po raz pierwszy uchwalane są na podstawie nowej procedury prawnej.

J.Kalinowski – miesięczna wypłata wszystkich pracowników zatrudnionych na 23 etatach kosztuje Zakład 45.000 zł. Ponadto wielkości przedstawione w załączniku nr 9 do wniosku (tabela zużycia wody w m³ w ciągu roku) są to wielkości faktyczne. J.Kalinowski jest zdania, że ustawa, na podstawie której uchwalane są stawki za wodę i ścieki, stworzona została bardziej dla relacji między gminami a przedsiębiorstwami prywatnymi. Wówczas duże znaczenie mają wszelkie wymagane dokumenty. Wyraził przekonanie, że dane, które zostały

dolączone do wniosku Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej są wystarczające dla prawidłowego ustalenia tych wysokości.

M.Olechowski – obecna Rada nie wykonuje pierwszego podejścia do obliczenia faktycznej ceny wody i ścieków. Były one wielokrotnie przedstawiane przez b. dyrektora GZGK A.Kierzkowskiego, ale żadna z Rad Gmin poprzednich kadencji nie była na tyle odważna, aby wprowadzić tak drastyczne podwyżki, jakie wynikały z kalkulacji.

T.Szymańczak – podstawą do obliczenia stawek za wodę i ścieki są koszty i nakłady. Uważa, że błędem jest dokładanie z innych źródeł do utrzymywania oczyszczalni i stacji uzdatniania wody. Są ludzie biedni, których nie stać na zapłacenie rachunku nawet według tej najniższej stawki. Dla tych ludzi jest Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, który ma środki na udzielenie im pomocy.

Przewodniczący RG – ogłosił 15 min. przerwy.

Podczas przerwy sprecyzowano i skonsultowano z radcą prawnym treść wniosku zgłoszonego przez Klub Radnych „Samorządność i Gospodarność”.

Przewodniczący RG – wznowił obrady po przerwie i poinformował, że po konsultacji prawnej Klub Radnych „Samorządność i Gospodarność” zdecydował o wycofaniu części wniosku dotyczącej wyodrębnienia gospodarstw domowych i ustaleniu dla nich stawki za wodę w kwocie 1,50 zł. Pozostała część wniosku poddana zostanie pod głosowanie.

Przewodniczący RG poddał pod głosowanie wniosek Klubu Radnych „Samorządność i Gospodarność” o dokonanie w projekcie uchwały następujących zmian:

- dopisanie w tytule uchwały wyrazów: „oraz ustalenia dopłaty do 1 m³ ścieków”;
- uzupełnienie podstawy prawnej o powołanie art. 24 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Ustęp ten mówi: „Rada Gminy może podjąć uchwałę o dopłacie dla jednej, wybranych lub wszystkich taryfowych grup odbiorców usług. Dopłatę gmina przekazuje przedsiębiorstwu wodno-kanalizacyjnemu”;
- wprowadzenie do uchwały dodatkowego paragrafu (po § 1) w brzmieniu: „Ustala się dopłatę do 1 m³ ścieków pochodzących z gospodarstw domowych w kwocie 50 gr. Dopłata będzie wypłacona Gminnemu Zakładowi Gospodarki Komunalnej w Teresinie”. Obecne paragrafy: 2, 3 i 4 zmienione zostaną odpowiednio na: 3, 4 i 5.

Wynik głosowania: za – 7 przeciw – 7 wstrzym. – 1

Przewodniczący RG stwierdził, że wniosek nie uzyskał akceptacji.

Przewodniczący RG odczytał i poddał pod głosowanie projekt uchwały w wersji przedstawionej przez Wójta

Wynik głosowania: za – 8 przeciw – 7 wstrzym. – 0

Uchwała została podjęta.

Ad. pkt 8 - **Podjęcie uchwały w sprawie zmian w budżecie gminy na 2003 rok**

Uzasadnienie do proponowanych zmian w budżecie w części dotyczącej oświaty przedstawiła radnym p. **A.Parol – Pełnomocnik Wójta ds. Oświaty**. Poinformowała, że w związku z tym, iż kończy się rok budżetowy dyrektorzy szkół wystąpili z propozycjami dokonania zmian budżetowych. Zmiany te nie skutkują zwiększeniem budżetu, a w przypadku jednej ze szkół (Gimnazjum w Teresinie) nadwyżka w kwocie 45.000 zł zostaje zwrócona do budżetu gminy z uwagi na mniejszą liczbę oddziałów, niż była przewidziana. Pozostałe zmiany dotyczą wyłącznie przesunięć w ramach rozdziałów i paragrafów wewnętrznych budżetów poszczególnych szkół.

Propozycje zmian w planie nakładów inwestycyjnych na rok 2003 oraz programie wydatków inwestycyjnych na rok 2004 przedstawiła radnym p. **H.Mytyk – Skarbnik Gminy**. Zmiany polegają na:

- uszczegółowieniu zadań zgodnie z zatwierdzonym na ubiegłej sesji Wieloletnim Planem Inwestycyjnym na lata 2004 – 2008. Kwota 980.000 zł na zadanie „Budowa sieci wodociągowej” podzielona zostanie następująco: 759.000 zł – sieć wodociągowa we wsi Seroki, Pawłowice, Maszna, Granice, Ludwików; 134.000 zł – prace dodatkowe w ww. wsiach; 87.000 zł – budowa sieci wodociągowej we wsi Seroki Parcela.
- w zadaniu „Termoizolacja w budynkach gminnych”, w związku z pojawieniem się możliwości otrzymania dotacji w kwocie 30.000 zł, zmniejszona zostanie planowana pożyczka do kwoty 46.000 zł.

Opinię Komisji Finansów i Budżetu Gminy do zaproponowanych zmian przedstawił Przewodniczący Komisji I.Majcher, informując o pozytywnym stanowisku Komisji do projektu uchwały.

Radni nie zgłosili uwag i wniosków do przedstawionego projektu uchwały.

Przewodniczący RG odczytał i poddał uchwałę pod głosowanie.

W głosowaniu wzięło udział 13 radnych (nieobecni: H.Konecki, H.Zielska)

Wynik głosowania: za – 12 przeciw – 0 wstrzym. - 1

Przewodniczący RG stwierdził, że projekt uchwały w sprawie zmian w budżecie gminy na rok 2003 został przez Radę Gminy przyjęty.

Ad. pkt 9 - **Przyjęcie protokołu z XI Sesji Rady Gminy z dnia 26 listopada 2003 r.**

Radni nie zgłosili uwag do protokołu przyjmując go głosami (*nieobecny: H.Konecki*)

za – 14 przeciw – 0 wstrzym. – 0

Ad. pkt 10 - Interpelacje i zapytania

Radni nie zgłosili interpelacji.

Przewodniczący RG poinformował, że Teresiński Ośrodek Kultury przekazał dla radnych zaproszenie na Koncert Jubileuszowy z okazji 10-lecia istnienia TOK, który odbędzie się 13 grudnia 2003 r. o godz. 17⁰⁰.

Do Biura Rady Gminy wpłynął wniosek o nadanie Gimnazjum w Szymanowie imienia Józefa Piłsudskiego. Sprawie zostanie nadana odpowiednia procedura.

Ad. pkt 11,12 - Wolne wnioski Zakończenie obrad

A.Gigier – zwróciła się do Wójta z prośbą o rozważenie możliwości zwiększenia środków finansowych dla Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w budżecie na rok 2004. Pieniądze te mogłyby być przeznaczane na rekompensaty dla rodzin ubogich w związku ze zwiększonymi opłatami za wodę i ścieki. Ponadto A.Gigier zgłosiła propozycję zatrudnienia osoby, która czuwałaby nad bezpieczeństwem dzieci zarówno na przejściu dla pieszych przy Szkole Podstawowej w Teresinie, jak i na terenie przy budynku szkoły. W jednej ze szkół w Sochaczewie problem ten rozwiązano zatrudniając emerytowanego policjanta. Uważa, że należy zastanowić się nad podobnym rozwiązaniem.

Mieszkaniec Teresina p.Chojnacki – zgłosił zastrzeżenia dotyczące odwodnienia Osiedla Granice. Obok p.Zielskiej wykonano 4 studzienki, natomiast przy niektórych posesjach nie ma żadnej. Brak jest studzienek na terenach położonych najniżej. Uważa, że radni powinni to sprawdzić i przekonać się, że inwestycja wykonana została nieprawidłowo.

Przewodniczący RG – zwrócił uwagę, że Rada Gminy podjęła decyzję o wykonaniu odwodnienia, natomiast kwestia wykonania i nadzoru jest w gestii Wójta i do niego należy kierować ewentualne zastrzeżenia.

H.Zielska – wyjaśniła, że projekt odwodnienia wykonany został przez odpowiednie służby fachowe. Większą liczbę studzienek zaprojektowano na terenach położonych najniżej, natomiast w niektórych miejscach, gdzie nie ma studzienek odwodnienie jest wykonane z innych materiałów. H.Zielska dodała, że o odwodnienie Osiedla Granice zabiegała prawie 10 lat.

Wójt – inwestycja odwodnienia Os. Granice została wykonana prawidłowo. Prace zostały odebrane. Są ulice, gdzie odwodnienie należy wykonać w najbliższym czasie (ul. Br.Cherubina, ul. Rynkowa – przy targowisku). Ulica, przy której mieszka p.Chojnacki nie była ujęta w projekcie. Gdyby problem ten został zgłoszony odpowiednio wcześniej, można było przy niewielkim zwiększeniu nakładów teren ten włączyć do projektu.

A.Gigier – była przekonana, że planowane odwodnienie dotyczy całego Osiedla Granice, czyli od ulicy 15-go Sierpnia. Z przekazanych dziś informacji wynika, że zostały zrobione tylko dwie ulice.

Wójt – zakres prac projektowych uwzględnił dwie główne ulice: Graniczną i Południową i właśnie na tej ulicy, gdzie jest większość mieszkańców i teren jest najniższy poprowadzono w tym roku prace, ze względu na ilość posiadanych środków.

A.Gigier – podawane dotychczas informacje wskazywały na to, że odwodnieniem objęte zostanie całe Osiedle Granice, tymczasem okazuje się, że wykonana została bardzo niewielka jego część.

Wójt – na większości tej inwestycji wykonano takie prace jak: położenie rur, wykonanie studzienek zbiorczych i rewizyjnych, które stanowiły część prac o największym nakładzie finansowym. Pozostało przedłużenie ul. Rynkowej (kilkaset metrów). Gros pracy zostało w tym roku wykonane w miarę posiadanych środków i zgodnie z wykonanym projektem. Być może zabrakło pełnej informacji, co jest realizowane w ramach tej inwestycji.

H.Kopińska – zwróciła się do Przewodniczącego RG z pytaniem, w jaki sposób została rozstrzygnięta sprawa rowu na posesji Państwa Ciurzyńskich.

Przewodniczący RG – przyznał, że na jednej z sesji podjął się zbadania tej sprawy. Po przeprowadzonej rozmowie z Wójtem uznał jednak, że oczekiwania Wójta przerastają możliwości i kompetencje Przewodniczącego. Chodziło o przedkładanie wniosków, analiz i propozycji, które nie należą do obowiązków Przewodniczącego, a przy tym wymagają wiedzy fachowej. Pan Ciurzyński złożył do Rady Gminy skargę, która została przekazana Wójtowi, jako osobie właściwej i kompetentnej.

Wójt – wyjaśnił, że jedyną rzeczą, jaką oczekiwał było to, że Przewodniczący przekona się, że sprawy nie da się załatwić tak, by Państwo Ciurzyńscy byli usatysfakcjonowani. W złożonej skardze zawarty jest postulat o to, aby doprowadzić do zasypiania rowu. Przygotowywana jest odpowiedź, z którą równolegle przekazana zostanie decyzja, na podstawie której p. Ciurzyński zostanie zobowiązany do przywrócenia stosunków wodnych do stanu pierwotnego.

J.Mitrowski (sołtys Paprotni) – zwrócił się do Wójta z pytaniem, kiedy odbędzie się spotkanie z sołtysami, które Wójt obiecał jeszcze przed wyborami sołtysów.

Wójt – tradycyjnie spotkania takie odbywały się zawsze na początku roku i teraz również spotkanie takie zostanie zorganizowane.

Przewodniczący RG – podziękował wszystkim za przybycie i udział w obradach i zamknął XII Sesję Rady Gminy.

*/-/ mgr Tadeusz Olechowski
Przewodniczący Rady Gminy*

Protokołowała:
D.Dorodzińska